

гражденіе отъ Архіепископскы ты доходы. Хусъ слѣдвалъ свой тъ образъ на проповѣданіе и обѣр-нѣлъ ся отъ «блудныя Папа,» «къмъ по-способ-ный тъ за по-добро поученіе.» Папа та Йоаннъ XXIII, който наслѣдилъ Папа та Александра, по-выкалъ Хуса прѣдъ Папско то сѣдовище. Краль тъ Венцеславъ отъ другж странж проводилъ трима упълномощены богословы въ Римъ.

Въ 1411 г. заповѣдалъ Папа та Йоаннъ да ся прогласи едно всеобщо прощеніе на грѣхове ты за тѣзи, които бы го подпомагали въ войнахъ тж противъ краля Неаполскаго. Противъ проповѣдници ты на прощеніе то възстанжли Хусъ и Еронимъ, магистра на Богословіе то. Послѣдній тъ даже заповѣдалъ да изгорѣть буллѣ тж на прощеніе то подъ убѣсилницж тж. Проповѣдници тѣ на прощеніе то были злословены отъ народа, докачени и преслѣдваны. Пражскій тѣ магистратъ заповѣдалъ трима отъ най-прочюты ты въ това, да ся затворять и прѣзъ нощ та да ся погубятъ. Това уголѣмило огорченіе то. Убити тѣ ся почитали като мѣченици. Въ слѣдствіе на това затворилъ Папа та Пражскы ты упълномощены, проклѣлъ Хуса и наложилъ върху Прагж, съ исключеніе на крал-скій замъкъ, интердиктъ до тогава, до дѣто Хусъ не ся махналъ отъ тамъ. Сѣка духовна работа была спрѣла, даже запрѣтено было и черковно то погрѣбеніе; повече то отъ духовны ты ся покорили, което народа твърдѣ огорчило.

Хусъ ся изявилъ противъ клѣтвѣ тж и по-